

ВЛАДИН САВЕТ ЗА ОБРАЗОВАЊЕ – ЧЕМУ?

Николија Чодановић- Истиномер

Влада је основала Савет који се, како му назив каже, бави стратешким питањима и реформама у области образовања, васпитања и науке. Саговорници Истиномера сматрају да је то тело непотребно, основано мимо закона, као и да је нејасан критеријум за одабир његових чланова. Одговор надлежних институција нећете пронаћи у овом тексту.

„Непотребно тело, основано мимо закона“, тако је Срђан Вербић, бивши министар просвете, за Истиномер коментарисао оснивање Савета којим копредседавају актуелни министар просвете и његов претходник, Бранко Ружић и Младен Шарчевић, а чланови су: проф. др Ана Ланговић Милићевић, др Душан Кићовић, проф. др Милан Јовановић и др Зоран Костић.

„Закон о основама система образовања каже који савети се баве тим питањима. Нема још неког тела које је предвиђено, тако да је ово неко ад хоц решење које је у супротности са Законом“, каже Вербић.

Законом о основама система образовања и васпитања предвиђена су два савета – Национални просветни савет и Савет за стручно образовање и образовање одраслих.

Вербић се пита да ли Савет који је влада основала у новембру прошле године има приоритет над телима која су уређена законом и која му је сврха када ни постојећи саветодавни органи нису искоришћени у пуном капацитету.

И Звонимир Јовић из Уније синдиката просветних радника Србије сматра Савет за стратешка питања и реформе у области образовања, васпитања и науке непотребним, али иза његовог формирања наслућује други мотив:

„Мени се чини да је основан како би Влада имала већу контролу над министарством просвете.“

Општа места и помешане надлежности

Како је наведено у Службеном гласнику, задатак Савета је да разматра предлоге реформи, прати и координира развој и имплементацију стратешког оквира, даје предлоге и мишљења о изменама прописа у области образовања, васпитања и науке...

„Питање је шта онда ради Министарство просвете јер су, практично, његове надлежности пребачене на тај савет“, каже Јовић.

Наведени опис задужења Весна Војводић Митровић, портпаролка Гранског синдиката просветних радника Србије „Независност“, оцењује као „општи наратив“ и пореди са „вежбом административног стила“ коју задаје ученицима на часовима српског.

„Када моји ђаци напишу тако нешто, моја примедба је ‘превише апстрактно, непрецизно и нејасно’. Мене занима шта Савет планира конкретно да уради што већ није у надлежности неког завода, школских управа или министарства.“

Професорка Војводић подсећа и на Његошевог кнеза Јанка који ће жени казати да је „со сијао“ кад га пита где је био.

„Није битно што је узалудно, ако сејете со, бавите се пољопривредом и ми ћемо то тако да представимо“, каже она и додаје да је влади битно да створи представу за јавност како се интересује за образовни систем иако је то далеко од реалности.

„Ми смо загушени најразилчитијим телима, организацијама, елементима просветног система... Сада имамо заводе и школске управе и разне организације које извршна власт прави, а на крају, када погледате, просветни систем пати управо од хроничног недостатка системског приступа решавању проблема“, каже Весна Војводић Митровић.

Она препичава и своје искуство у једном од тела које је влада намеравала да формира у циљу борбе против насиља у образовним установама. Након састанка одржаног крајем 2019. чинило се да је група, која је требало да се ухвати у коштац с насиљем над запосленима у образовном систему, престала с радом.

„Веровала сам да је ситуација с короном засутавила све токове док скоро нисам сазнала да је друга група, која има везе с насиљем међу ученицима, наставила да ради преко апликација, а да нас нико никад није позвао“, објашњава наша саговорница.

Истиномер се обратио Министарству просвете с питањима о улози новоформираног савета. Упутили су нас на Владу Републике Србије, од које смо више од две недеље узалудно чекали одговоре.

Ко су чланови?

На питања Истиномера неми су остали и чланови Савета. Између осталог, не зна се да ли су они изабрани или именовани.

Срђан Вербић је рекао да би требало да постоје јавни позиви, али Звонимир Јовић, наш саговорник из Уније синдиката просветних радника Србије, мисли да конкурса није било, те да је чланство именовано.

Улога претходног министра Младена Шарчевића у „телу с две министарске главе” навела је Јовића на још једно питање:

„Ако Влада сматра да је тако добар да буде у Савету, зашто га нису задржали као министра?“

Чланица Савета је проф. др Ана Ланговић Милићевић, редовни професор на Факултету за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи, која је саветница у Кабинету председнице Владе, а била је и државна секретарка у Министарству просвете. Она је у јавности помињана као председница комисије која се бавила подобношћу магистарске тезе актуелног министра одбране Небојше Стефановића.

Ту је и др Душан Кићовић, такође саветник у Кабинету председника Владе и професор на Академији струковних студија Високе туристичке школе у Београду, некадашњи начелник Школске управе града Београда.

Затим, др Милан Јовановић, редовни професор Факултета политичких наука, кога у медијима повезују са Социјалистичком партијом Србије.

Члан је и Зоран Костић, некадашњи помоћник министра за инспекцијске послове у Министарству просвете где је дошао током мандата Жарка Обрадовића. Садашњи министар Бранко Ружић ангажовао га је као посебног саветника у министарству.

Весна Војводић Митровић доводи у питање да ли наведени састав својим биографијама гарантује највиши кадровски квалитет.

„Зашто се досадашњим радом, доказаним и неупитним постигнућима ти људи нису приказали јавности, бар оној која је заинтересована, као интелектуалне величине које заиста могу да унапреде систем“, пита се наша саговорница.

Питања је много, а пошто нико неће да одговара пред јавношћу, ситуација је за кеца из владања.